

اخبار
<p>پیام ونس به محسن رضایی</p> <p>معاون رئیس جمهور ایالات متحده در پیامی به دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران از آمادگی خود برای دیدار حضوری و گفت و گو با هدف دستیابی به یک راه حل مذاکره محور برای پایان دادن به درگیری ها خبر داد.</p> <p>به گزارش ایلنا به نقل از واشنگتن پست، در حالی که خطر بروز درگیری مجدد با ایران افزایش می‌یابد، «جی‌دی ونس»، معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده، پیامی برای «محسن رضایی»، دبیر شورای‌عالی امنیت ملی ایران، فرستاده و اعلام کرده است که آمادگی دارد شخصا با او دیدار کند تا درباره دستیابی به یک راه‌حل مذاکره‌محور برای پایان دادن به جنگ گفت‌وگو کند.</p> <p>کای سفید بر این باور است که فرصت دستیابی به یک توافق بدون بازگشت به جنگ ممکن است بزودی از دست برود. این ابتکار عمل در قبال ایران، نشان‌دهنده نقش پررنگ‌تر ونس در سیاست خارجی است و فرصتی فراهم می‌کند تا وی تردیدهایی خود را نسبت به جنگی که از حمایت عمومی برخوردار نیست، برجسته سازد.</p>

جزئیات سفر لاوروف به آمریکا

وزیر امور خارجه روسیه برای شرکت در نشست وزيران امور خارجه گروه ۲۰ وارد آتلانتا شد. به گزارش کی‌یف پست، سرگئی لاوروف روز جمعه ۳۰ اکتبر برای شرکت در نشست وزيران امور خارجه گروه ۲۰ وارد آمریکا شد. این سفر چند روز پس از حملات روسیه به مناطق مختلف اوکراین انجام می‌شود که به کشته شدن غیرنظامیان، از جمله ۱۴ نفر در یک ایستگاه راه‌آهن در شهر دنیپرو،انجامید.

دان بیکن نماینده جمهوری‌خواه کنگره آمریکا با انتقاد از سفر لاوروف خواستار جلوگیری از ورود وی شد و اعلام کرد تا زمانی که روسیه به جنگ علیه اوکراین و بمباران شهرها ادامه می‌دهد، نباید از مقام‌های این کشور در نشست‌های بین‌المللی میزبانی کرد. جین شاهین سنا تور دموکرات و اردشترین عضو دموکرات کمیته روابط خارجی سنا نیز از رویکرد دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا در قبال مسکو انتقاد کرد.

وی با اشاره به ادامه حملات روسیه به غیرنظامیان اوکراینی، خواستار پایان دادن به اقداماتی شد که به گفته او، به دولت ولادیمیر پوتین رییس جمهور روسیه مشروعیت دیپلماتیک می‌بخشد. شاهین به همراه ۱۳ سناتور دیگر از هر دو حزب، بیشتر در نامه‌ای به دونالد ترامپ خواستار جلوگیری از حضور پوتین و دیگر مقام‌های تحریم‌شده روسیه در نشست‌های گروه ۲۰ در خاک آمریکا شده بود. این انتقادها چند روز پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای سوم نوامبر آمریکا مطرح شده است.

وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرده است لاوروف در نشست ۳۰ و ۳۱ اکتبر از تحریم‌های اقتصادی و محدودیت‌های تجاری غرب علیه مسکو انتقاد خواهد کرد و دیدگاه روسیه درباره نظم بین‌المللی چندقطبی را مطرح می‌کند. مارکو رویوی وزیر امور خارجه آمریکا میزبان این نشست است که علاوه بر اختلافات بین‌المللی، موضوعاتی مانند امنیت انرژی، تجارت و زنجیره‌های تأمین جهانی را بررسی می‌کند. این گردهمایی پیش از اجلاس سران گروه ۲۰ در روزهای ۱۴ و ۱۵ دسامبر در میامی برگزار می‌شود. از پوتین نیز برای شرکت در اجلاس سران دعوت شده، اما حضور او هنوز تأیید نشده است. وزیران امور خارجه آلمان، فرانسه، لهستان، کانادا و ترکیه، همچنین مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و مقام‌هایی از انگلیس، استرالیا، هند و ژاپن در نشست آتلانتا حضور دارند.

چین نیز ما ژائوشو معاون اجرایی وزیر امور خارجه، را به جای وانگ یی اعزام کرده است. اوکراین با وجود حضور در نشست‌های پیشین گروه ۲۰ به عنوان مهمان، به این نشست دعوت نشده است.

مقام‌های آمریکایی این تصمیم را با سیاست محدود کردن دعوت‌ها به اعضای رسمی گروه مرتبط دانسته‌اند. افریقای جنوبی نیز در بحبوحه تنش‌ها با واشنگتن از فهرست دعوت‌شدگان کنار گذاشته شده است.

روسیه در این نشست در شرایطی صورت می‌گیرد که آمریکا به دنبال ازسرگیری تعاملات دیپلماتیک با مسکو است، اما اوکراین و شرکای اروپایی آن بر تشدید تحریم‌ها و دریافت تضمین‌های امنیتی تأکید دارند.

اروپا و کانادا زیر سایه سنگین و بلند دونالد ترامپ در تلاش‌اند همکاری خود را عمیق‌تر و گسترده‌تر کنند.

به گزارش یورونیوز، اتحادیه اروپا و کانادا سال‌هاست که دوست و شریک یکدیگر هستند اما تا زمانی که دونالد ترامپ ۲ به قدرت بازگشت، دو طرف درنیافته بودند که تا چه اندازه به هم گره خورده و جدایی‌ناپذیر شده‌اند. دو طرف قرار است در نشست اتحادیه اروپا و کانادا که روز جمعه در مونترال، در استان فرانسه‌وزیران بیک، برگزار می‌شود، شراکت خود را به سطحی بی‌سابقه از عمق و گستردگی برسانند. اورزولاف‌ن درلاین، رئیس کمیسیون اروپا در سخنرانی خود در آدیدنکه‌سی-دی، هاو که سرشار از اشاره‌های کانادایی از آمیلی کار تا لئونارد کوهن بود، گفت: «اکنون روشن شده است که کارهای بسیار بیشتری هست که می‌توانیم با هم انجام دهیم.»

و افزود: کانادا و اتحادیه اروپا دو نظام مکمل هستند. انتخاب محل برگزاری نیز معنادر است؛ مونترال با معماری باشکوه و نماهای باروک خود، بارها یکی از اروپایی‌ترین شهرهای آمریکای شمالی توصیف شده است. این مکان همچنین بازتاب‌دهنده جاذبایی اتحادیه برای تبدیل کانادا به نزدیک‌ترین متحد غیراروپایی خود است، عنوانی که به طور سنتی در اختیار ایالات متحده بوده است. اما انتخاب دوباره ترامپ همه چیز را وارونه کرده است.

*با توجه به افزایش تهدیدهای واشنگتن و تل آویو،

آیا باید خودمان را برای یک جنگ تمام‌عبار دیگر آماده

کنیم یا این تهدیدها بیشتر جنبه امتیازگیری دارند؟
به اعتقاد من، احتمال تکرار جنگی گسترده با همان الگوی اولیه بسیار پایین است. اگر آمریکایی‌ها تصور می‌کردند می‌توانند از طریق حمله مجدد به اهداف خود برسند، احتمالاً تاکنون چنین اقدامی انجام داده بودند. مسئله این است که آمریکا و اسرائیل در روزهای نخست جنگ نتوانستند اهداف موردنظرشان را محقق کنند و همین موضوع محاسبات آنها را تغییر داده است.

البته پایین بودن احتمال جنگ تمام‌عبار به معنای منتفی شدن تشدید تنش نیست. ممکن است شاهد اقداماتی محدود در نقاط مشخص باشیم که هدف آنها افزایش فشار بر ایران و کسب امتیاز در مذاکرات احتمالی آینده باشد. بنابراین، باید میان تهدید نظامی با هدف چانه‌زنی و تصمیم برای آغاز جنگی گسترده تفاوت قائل شد.

*اما آمریکا همچنان از برتری نظامی برخوردار است. چرا این برتری نتوانسته به نتیجه سیاسی موردنظر واشنگتن منجر شود؟

اتفاق مهمی که رخ داده، تغییر در برداشت سنتی از قدرت و بازدارندگی است. جنگ نشان داد یک قدرت بزرگ، حتی با برخورداری از فناوری پیشرفته، نمی‌تواند صرفاً از طریق بمباران یک کشور به اهداف سیاسی خود دست پیدا کند.

در واقع، فناوری نظامی آمریکا در برابر موقعیت ژئوپلیتیکی ایران قرار گرفت. جغرافیای ایران، ظرفیت‌های جنگ نامتقارن، توان موشکی و پهپادی و اراده پاسخ‌گویی، همگی در تغییر معادله نقش داشتند. آنها افزایش فشار بر ایران و کسب امتیاز در مذاکرات احتمالی آینده باشد. بنابراین، باید میان تهدید نظامی با هدف چانه‌زنی و تصمیم برای آغاز جنگی گسترده تفاوت قائل شد.

*اما اگر جنگ نتوانسته اهداف واشنگتن را محقق کند، چرا ترامپ همچنان بر فشار حداکثری و تهدید نظامی تأکید دارد؟
ترامپ در موقعیتی قرار گرفته که از یک سو می‌خواهد خود را پیروز معرفی کند و از سوی دیگر به توافقی رسید که بتواند آن رایک دستاورد بزرگ سیاسی بداند. تحقق همزمان این دو هدف دشوار است؛ زیرا ایران نیز پس از تجربه جنگ، حاضر نیست توافقی را بپذیرد که به معنای نادیده گرفتن منافع و موقعیت راهبردی آن باشد.

به نظر من، ترامپ وقتی احساس کند با مانعی جدی روبه‌رو شده، ممکن است در مواضع خود تجدیدنظر کند. البته فشار اقتصادی و تهدید نظامی همچنان ابزارهای مهم سیاست او هستند. مسئله این است که استفاده از این ابزارها الزاماً به معنای دستیابی به نتیجه مطلوب نخواهد بود.

نقش اسرائیل در سیاست منطقه‌ای آمریکا بسیار تعیین‌کننده است. یکی از مشکلات اصلی این است که واشنگتن بخش مهمی از سیاست خود در قبال ایران را با ملاحظات امنیتی اسرائیل پیوند زده است. بااین‌حال، دستیابی به توافق میان ایران و آمریکا را ناممکن نمی‌دانم. ممکن است برخی اختلافات برای مدتی مدیریت شوند، اما پایدار هر توافقی به وجود توازن قدرت و بازدارندگی متقابل بستگی دارد. آمریکا باید بداند که حمله مجدد به ایران هزینه خواهد داشت. در کنار این مسئله، دیپلماسی ایران نیز باید تلاش کند وابستگی سیاست منطقه‌ای واشنگتن به مطالبات اسرائیل را کاهش دهد. بدون توجه به این دو مؤلفه، دستیابی به توافقی پایدار دشوار خواهد بود.

*برخی معتقدند استفاده طولانی‌مدت از اهرم تنگه هرمز ممکن است در نهایت علیه منافع اقتصادی ایران تمام شود. آیا با این ارزیابی موافقت؟

من منطق این نگرانی را درک می‌کنم. اما معتقدم تنگه هرمز همچنان یکی از مهم‌ترین ابزارهای چانه‌زنی ایران است. اهمیت این گذرگاه فقط به انتقال نفت محدود نمی‌شود، بلکه با زنجیره تجارت جهانی، امنیت انرژی و حتی امنیت غذایی کشورهای مختلف ارتباط دارد. وقتی امنیت ملی و بقای یک کشور مطرح باشد، طبیعی است که آن کشور از ظرفیت‌های خود برای بازدارندگی استفاده کند. البته هر ابزار راهبردی باید در چارچوب محاسبات دقیق به کار گرفته شود.

به اعتقاد من، اگر ایران بتواند سایر مؤلفه‌های بازدارندگی خود را تقویت کند در آینده گزینه‌های بیشتری خواهد داشت؛ اما در شرایط کنونی نمی‌توان اهمیت موقعیت ژئوپلیتیکی تنگه هرمز را نادیده گرفت. آیا این موقعیت می‌تواند به شکل‌گیری توافقی تازه با آمریکا منجر شود؟

امکان آن وجود دارد، اما موضوع پیچیده است. کشورهای عربی به امنیت این گذرگاه وابستگی زیادی دارند و درباره افزایش قدرت چانه‌زنی ایران نگرانی‌هایی مطرح می‌کنند. در گفت‌وگوهایی که با برخی محافل سعودی داشته‌ام، متوجه شده‌ام آنها به موضوع تنگه هرمز نیز تحت تأثیر تحولات جنگ تغییر کرده است. بااین‌حال، رسیدن به تفاهمی منطقه‌ای نیازمند مذاکرات جدی و در نظر گرفتن منافع همه طرف‌هاست. مسئله مهم این است که ایران نباید تنها منتظر پیشنهاد دیگران بماند. می‌توان ابتکارهایی ارائه کرد که ضمن حفظ منافع و ظرفیت‌های کشور، امکان دستیابی به توافق را نیز فراهم کنند.

*در فضای کنونی بحث‌های زیادی درباره نقش سلاح هسته‌ای در بازدارندگی مطرح می‌شود. آیا تجربه جنگ می‌تواند این محاسبات را تغییر دهد؟

در این زمینه دو دیدگاه وجود دارد. گروهی معتقدند سلاح هسته‌ای به دلیل پیامدهای فاجعه‌بار استفاده از آن، عملاً ابزار مناسبی برای جنگ نیست. در مقابل، برخی تأکید می‌کنند که صرف برخورداری از چنین سلاحی می‌تواند طرف مقابل را از آغاز جنگ منصرف کند. به نظر من، واقعیت میان این دو دیدگاه قرار دارد. سلاح هسته‌ای زمانی اهمیت بازدارنده بیشتری

تا دوام بپست سیاسی

نتایج نهایی انتخابات اسرائیل اعلام شد

کمیته مرکزی انتخابات رژیم صهیونیستی، نتایج نهایی و رسمی انتخابات پارلمانی در سرزمین‌های اشغالی فلسطین را اعلام کرد که بر اساس آن هیچ یک از ائتلاف‌ها و حزب حاکم به رهبری بنیامین نتانیاو موفق به کسب رای حداکثری برای تشکیل کابینه نشدند. به گزارش شبکه اسکای نیوز عربی، براساس این گزارش، ائتلاف

در گفت و گو با استاد تمام روابط بین‌الملل بررسی شد

دیپلماسی در امتداد بازدارندگی

◀ **ایران باید از موقعیت واکنش به پیشنهادهای دیگران خارج شود و خود به ارائه‌دهنده ابتکارهای دیپلماتیک تبدیل شود**

کیهان بزرگر، استاد تمام روابط بین‌الملل و رئیس دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، معتقد است تحولات نظامی اخیر، مفهوم سنتی بازدارندگی و توازن قدرت را با پرسش‌های تازه‌ای روبه‌رو کرده است. از نگاه او، احتمال تکرار جنگ تمام‌عبار علیه ایران محدود است، اما تشدید تنش برای کسب امتیاز در مذاکرات همچنان می‌تواند در دستور کار واشنگتن قرار داشته باشد. بزرگر همچنین درباره آینده روابط ایران و آمریکا، نقش اسرائیل، جایگاه تنگه هرمز، احتمال شکل‌گیری ترتیبات امنیتی منطقه‌ای بر ضرورت = ابتکار عمل دیپلماتیک تأکید دارد و معتقد است: « مفهوم پیروزی در جنگ تغییر کرده است. قدرت نظامی همچنان اهمیت دارد، اما توان آغاز عملیات با توان پایان دادن به جنگ و تحمیل نتیجه سیاسی یکسان نیست.

لرؤما پیروزی در یک جنگ متعارف. تجربه کشورهای هسته‌ای نیز نشان می‌دهد داشتن این سلا‌ها به معنای استفاده آزادانه از آنها نیست. حتی روسیه در جنگ اوکراین با وجود برخورداری از زرادخانه هسته‌ای، همچنان بر

ایزراهی متعارف تکیه کرده است. بنابراین، بحث بازدارندگی هسته‌ای را باید در چارچوب هزینه‌ها، محدودیت‌ها و مسئله بقای دولت‌ها بررسی کرد، نه صرفاً از منظر برتری نظامی.

*برخی پیشنهاد می‌کنند ایران تا پایان ریاست‌جمهوری ترامپ صبر کند. آیا چنین راهبردی می‌تواند به نفع کشور باشد؟

پاسخ سادای وجود ندارد. تحولات داخلی آمریکا به خصوص انتخابات میان‌دوره‌ای این کشور و تغییر موازنه قدرت میان جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها، قطعاً بر رفتار رئیس‌جمهور تأثیر خواهد گذاشت. بااین‌حال، دو سال زمان کوتاهی نیست. ممکن است از نظر اقتصادی بتوان دوره‌ای از فشار را تحمل کرد، اما نباید هزینه‌های اجتماعی و سیاسی چنین انتظاری را نادیده گرفت. دو سال از زندگی یک ملت را نمی‌توان صرفاً به امید تغییر شرایط سیاسی در کشور دیگری معطل گذاشت.

به اعتقاد من، راهبر مناسب‌تر ترکیبی از تاب‌آوری و دیپلماسی است. ایران باید قدرت بازدارندگی خود را افزایش دهد و همزمان مسیر گفت‌وگو را باز نگه دارد. مذاکره زمانی معنا دارد که به کاهش فشار اقتصادی و تأمین امنیت کشور کمک کند.

*سفر همزمان مقام‌های بلندپایه عربستان، ترکیه و پاکستان به تهران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا منطقه به سمت نظم امنیتی تازه‌ای حرکت می‌کند؟

این سفر نشان می‌دهد کشورهای منطقه متوجه شده‌اند که ایران را نمی‌توان از معادلات امنیتی کنار گذاشت. آنها همچنین می‌دانند گسترش جنگ می‌تواند پیامدهای اقتصادی و امنیتی گسترده‌ای برای همه کشورهای منطقه داشته باشد.

لذا حضور مقام‌های امنیتی و نظامی در این سطح می‌تواند نشان‌دهنده نگرانی جدی از تشدید بحران باشد. کشورهایی که برای گفت‌وگو به تهران آمده‌اند، طبیعتاً درباره هزینه‌های درگیری احتمالی محاسبات

- حزب «پیتخ» (باهمدیگر)؛ حزب مشترک نفتالی بنت و یائیر لاپید نخست‌وزیران پیشین رژیم صهیونیستی؛ ۱۲ کرسی -فهرست مشترک: ۱۱ کرسی

این فهرست از ائتلاف سه حزب عربی تشکیل شد. پیشتر سامی ابوشحاده ریاست آن را بر عهده داشت و اکنون یوسف جبارین، رهبر آن است.

-فهرست عربی متحد و حزب دموکرات‌ها: هر کدام ۸ کرسی

- احزاب «یهودت هتورا» (اتحاد یهودیت توراتی)، «اسرائیل خانه‌ما» (به رهبری آویگدور لیبرمن) و «عوتسما یهودیت» (عظمت یهود) به ریاست اینتارم بن گویر وزیر امنیت داخلی کنونی نتانیاو: هر کدام ۷ کرسی

- احزاب شاس و صهیونیسم دینی (به ریاست بزالل اسموتریچ وزیر دارایی کنونی کابینه نتانیاو): هر کدام ۶ کرسی

همچنین اعضای جدید کنتس قرار است ۱۰ نوامبر (۱۹ آبان) سوگندقانونی بخورند.

ایران و جهان

اخبار

خبرگزاری بلومبرگ نوشت: حملات یمن، استقرار و ثبات عربستان سعودی را گرفته و به جذابیت سرمایه‌گذاری آن آسیب زده است. خبرگزاری آمریکایی بلومبرگ در گزارشی فاش کرد که شاخص بازار سهام عربستان پس از تحمل شدن ضرب‌های شدید و مداوم در ۲ ماه گذشته، به پایین‌ترین سطح خود از سال ۲۰۲۱ نزدیک شده و بازار عربستان را به یکی از بدترین بازارهای نوظهور جهان در ماه اکتبر تبدیل کرده است.

براساس این گزارش، پیامدهای اقتصادی مستقیم حملات یمن منجر به محدودیت‌هایی در حمل و نقل هوایی و لغو پروازها در ریاض پایتخت این کشور و به تعویق افتادن چندین رویداد مهم و تعطیلی مجازی منطقه مالی در ریاض شده است.

این خبرگزاری به نقل از یک مقام سابق صندوق بین‌المللی پول افزود که حملات و ضربه های یمن، عربستان را از یکی از برجسته‌ترین مزایا و ستون‌هایی که پیشتر برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی استفاده می‌شد، یعنی امنیت و ثبات مالی محروم کرده است.

اقتصاددانان در گفت و گو های خود با بلومبرگ هشدار دادند که ادامه این حملات، بصورت مستقیم بخش‌های گردشگری، حمل و نقل و سرمایه‌گذاری خارجی عربستان را تهدید می‌کند و چالش‌های فزاینده‌ای را برای چشم‌انداز عربستان در تنوع‌بخشی به اقتصاد خود ایجاد می‌کند.

آنها تأکید کردند که با ادامه این حملات حتی درآمدهای نفتی بالاتر نیز برای جبران پیامدهای گسترده اقتصادی تأثیرگذار بر بخش‌های غیرنفتی کافی نخواهد بود.

افشای اطلاعات ۴۰ هزار کارمند وزارت امنیت داخلی آمریکا

وزارت امنیت داخلی آمریکا از یک شرکت میزبانی ايسلندی خواست تا داده‌های مربوط به هزاران نفر از پرسنل این سازمان را حذف یا دسترسی به آنها را محدود کند، چرا که وبگاه افشاگر «دیس‌تریبیوتد دنیال او سیکرتس» (DDoSecrets) اطلاعات بیش از ۴۰ هزار کارمند این وزارتخانه را منتشر کرده است.

به گزارش ایسنا، این درخواست از سوی وزارت امنیت داخلی آمریکا پس از آن منتشر شد که این پایگاه داده‌ای در ايسلند اطلاعات «بیش از ۴۰ هزار فرد قابل شناسایی را در معرض خطر آزار و اذیت، تعقیب و آسیب فیزیکی قرار داده است».

به نقل از خبرگزاری رویترز، ZeroFox، شرکتی که توسط آژانس امنیت متعددی در حوزه ژئوپلیتیک، برای پیگیری اقدامات حذف محتوا مجاز شده است، اعلام کرد اطلاعات منتشرشده شامل نام، شماره تلفن، نشانی ایمیل، عنوان شغلی و گروه‌های ایمیلی کارکنان اداره مهاجرت و گمرک، گمرک و حفاظت مرزی، بخش تحقیقات امنیت داخلی، آژانس امنیت سایبری و زیرساخت‌ها و دیگر واحدهای این وزارتخانه است. همچنین برخی مأموران در عملیات ویژه، نظارت، جرم‌پایی رایانه‌ای و مأموریت‌های مخفی فعالیت می‌کنند.

سختگوی وزارت امنیت داخلی آمریکا نیز گفت که این آژانس «از یک نقض امنیتی احتمالی آگاه است و به طور فعال برای رسیدگی سریع و موثر به وضعیت تلاش می‌کند. ما تمام تهدیدات امنیتی علیه کارمندان و افسران خود را جدی می‌گیریم و برای اطمینان از محافظت مناسب از همه تلاش خواهیم کرد.»

DDoSecrets، روز چهارشنبه داده‌های بیش از ۴۰ هزار نفر از پرسنل وزارت امنیت داخلی آمریکا را در وبگاه خود، منتشر کرد. گروهی که خود را «وزارت صلح» می‌نامد، مسئولیت به دست آوردن داده‌ها را بر عهده گرفت و روز چهارشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد: کارمندان این وزارتخانه اطلاعات ما را دارند، بنابراین منصفانه است که ما اطلاعات آنها را داشته باشیم و امیدوار است که این داده‌ها بتواند برای محدود کردن آسیب بیشتر توسط این وزارتخانه استفاده شود و از تمام تلاش‌ها در این راستا پشتیبانی می‌کند. همچنین مقام‌های حريم خصوصی از استفاده وزارت امنیت داخلی آمریکا از داده‌های شخصی سایر سازمان‌ها، از جمله سوابق خدمات درمانی و داده‌های مالیات‌دهندگان، برای اجرای قوانین مهاجرتی انتقاد کرده‌اند.

یورونیوز گزارش داد

اروپا و کانادا زیر سایه تعرفه‌های ترامپ

برای نشان دادن اهمیت این نشست، فن‌درلاین در مونترال همراه با آنتونیو کوستا، رئیس شورای اروپا، کایا کالاس، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، و ۹ کمیسر حضور دارد.

دیگران بتوانند به آن بپیوندند»؛ پاسخی نه‌چندان پنهان به حداکثرگرایی شعار «اول آمریکا»ی ترامپ. انتظار می‌رود این نشست همکاری‌ها را در حوزه‌های متعدد، از تجارت و سرمایه‌گذاری گرفته تا زنجیره‌های تأمین، هوش مصنوعی، اقلیم، امنیت و قطب شمال گسترش دهد و ادغام کانادا در برنامه‌های اتحادیه اروپا مانند هورایزن و اراسموس را پیش ببرد.

اتحادیه اروپا به دنبال مواد معدنی است تا وابستگی خود به چین را که پکن به «سلاح‌سازی» آنها متهم شده، قطع کند و همچنین به دنبال تأمین‌کنندگان جدید انرژی است تا قیمت‌های خرده‌فروشی را پایین بیاورد.

یکی دیگر از اولویت‌های اصلی، حمایت از اوکراین است. این کشور جنگ‌زده با شکاف مالی ۷۰ میلیارد یورویی در بودجه سال ۲۰۲۷ خود روبه‌رو است، زیرا روسیه جنگ تهاجمی خود تشدید کرده، سازوکارهای اقتصاد داخلی را ویران می‌کند و مسیرهای دریای سیاه را مسدود می‌کند. اتحادیه اروپا آمادگی دارد دو سوم این کمبود، یعنی حدود ۴۶ میلیارد یورو را تأمین کند و می‌خواهد سایر متحدان، از جمله کانادا، مسئولیت یک‌سوم باقی‌مانده را بر عهده بگیرند. این کمک باید جدید باشد و افزون بر تعهدات پیشین ارائه شود، به این معنا که بپوستن کانادا به وام حیاتی ۹۰ میلیارد یورویی اتحادیه در این محاسبه لحاظ نخواهد شد.